

(2002/C 205 E/063)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0027/02
af Francesco Speroni (NI) til Kommissionen**

(15. januar 2002)

Om: Unøjagtige udtalelser om euroen

Ifølge visse informationskilder som f.eks. RAI's tekst-tv skulle Kommissionens formand i anledning af euroens ibrugtagning som gyldig mønt have fremhævet dennes stabilitet og påstået, at dens værdi ikke har ændret sig til trods for gentagne økonomiske og finansielle kriser i forskellige dele af verden.

Sammenligner man imidlertid euroens noteringer siden dens indtog på finansmarkederne, synes det indlysende, at der er sket en betydelig svækkelse af den over for mange andre valutaer som f.eks. den amerikanske dollar, det britiske pund og den schweiziske franc.

Kan Kommissionen oplyse, om det er rigtigt, at disse udtalelser er blevet fremsat i den her gengivne form, og hvorfor dens formand i bekræftende fald har fremsat en påstand, der ikke svarer til virkeligheden?

Svar afgivet af Romani Prodi på Kommissionens vegne

(4. april 2002)

Formanden for Kommissionen har ved flere lejligheder udtalt, at euroen siden indførelsen den 1. januar 2002 har vist sin evne til at sikre stabilitet i usikre tider. Som han understregede i talen om Unionens tilstand i Europa-Parlamentet i Strasbourg den 11. december 2001, kan man blot tænke på, hvad følgerne af den 11. september 2001 ville have været, hvis vi ikke havde haft euroen. Vi ville uden tvivl have oplevet meget ustabile kurser i Europa. Det kunne have fået dramatiske følger for det indre marked og for væksten og beskæftigelsen i EU, som vi så det i begyndelsen af 1990'erne, da EU's valutaer oplevede stor ustabilitet.

Euroen har også givet EU-borgerne prisstabilitet. Forbrugerpriserne i euroområdet steg i gennemsnit i perioden 1999-2001 med mindre end 2% om året. Det er et meget bedre resultat end i perioden 1990-1998, hvor forbrugerpriserne i området steg 3,5% om året. Euroen har styrket prisstabiliteten, navnlig i medlemsstater som Italien, der indtil 1995 havde en inflation på over 5%. Takket være den konsolidering af de offentlige finanser, der fandt sted i perioden op til indførelsen af euroen, har Italien nu en meget lavere inflation.

(2002/C 205 E/064)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0038/02
af Luciano Caveri (ELDR) til Kommissionen**

(23. januar 2002)

Om: Diget i Valgrisenche

I 50'erne blev der opført et enormt dige i dalen Valgrisenche i Valle d'Aosta trods modstand fra den autonome region Valle d'Aosta, der havde gjort opmærksom på farerne ved bygningsværket på grund af tendensen til jordskred i en del af de bjerge, der omgiver den kunstige sø. Der er tale om en buegravitationsdæmning med kantet dæmningskrone, der strækker sig over 394 m i en bredde på 5 m.

Efter tragedien i Vajont i Veneto, hvor 1909 personer mistede livet den 9. oktober 1963, da vandet havde oversvømmet diget som følge af et jordskred, besluttede elektricitetsvirksomheden at anvende diget til vandløbsafgrænsning og tømte den kunstige sø.

Den enorme mur står stadig tilbage og dominerer den lille bjerglandsby med tydelige indvirkninger af miljø- og landskabsmæssig art. Man er i den sidste tid begyndt at undersøge muligheden for at nedrive dette bygningsværk, der nu er unødvendigt i så stort omfang, for at »gennaturalisere« dette bjergområde, således at kun den vandløbsafgrænsende del bevares.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, om det er muligt at iværksætte et fællesskabsprojekt til dette formål eller opnå adgang til allerede eksisterende midler?